

Люб. Трепереше сердце-то ми за окаяннаго Исаака, понеже сѣка че ще го заколятъ.

Ст. Учителю, убійство-то е голѣмъ грѣхъ; како Богъ е повелѣлъ за убійство-то на Исаака?

Уч. Убійство-то не е всегда грѣхъ. Виждате че ся убивать кратцы, и че войни-те на брань убивать непріятели, обаче несогрѣшавать. Видѣхъ при тѣя че Богъ не искаше да ся убіе Исаакъ, и Аврамъ знающій че Богъ е праведенъ и премудръ, казуваше въ себе си: понеже Богъ ми повелѣва тако, е вѣроятно че не погрѣшавамъ; защо Богъ не повелѣва никогда грѣхъ.

Цвѣт. Искамъ да подражаемъ и азъ покореніе-то и послушаніе-то Исааково, и ако бы да ся случи да повелѣе Богъ отцу моему да мя убіе, ще отвѣщаемъ и азъ, какъ самъ готовъ да умремъ.

Уч. Богъ любезный мой нещце рече никогда отцу твоему едно таково нѣщо; но може быти да повелѣе на треска-та, или сипа-наца-та или на друга нѣкоя болестъ да ти отемни живота, и ако не понска живота-ти, може быти да понска очы-те ти ушы-то ти,